

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ
ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒**

โดยที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

เพื่อให้การกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยทักษิณ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑

“คณาจารย์” หมายความว่า คณาจารย์ประจำตามความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามความในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

จรรยาบรรณ และการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ เป็นประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึงประพฤติปฏิบัติตนตามแนวปรัชญาของมหาวิทยาลัย “ปัญญา จริยธรรม นำการพัฒนา”

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องรักษาและปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง และวิชาชีพ

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ความชอบธรรม และหลักวิชาการ โดยไม่โอนอ่อนต่ออิทธิพลใด ๆ

ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพซึ่งกำหนดโดยสภาวิชาชีพนั้น ๆ ซึ่งคณะกรรมการวิชาชีพนั้นได้ส่งลงโทษในชั้นความผิดร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน มีความรับผิดชอบ เสมอภาค และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง และสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เป็นสำคัญ

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควร

การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัย หรือความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามสภาพแห่งความเสียหาย

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการ อย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ถูกต้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม และให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน

ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน รวมทั้งไม่ส่งเสริม สนับสนุน หรือช่วยเหลือให้ผู้อื่นกระทำการในลักษณะดังกล่าว

การนำผลงานทางวิชาการ หรือผลงานที่แสดงความชำนาญการหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ รวมถึงการส่งเสริม สนับสนุน หรือช่วยเหลือให้ผู้อื่นกระทำการในลักษณะดังกล่าว เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ในกรณีที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

กรณีที่ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคสอง และได้เสนอความเห็นเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งแล้ว ไม่ถือการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวเป็นการประพฤติดุจริยบรรณหรือผิดวินัย

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนิสิต ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของนิสิต และบุคคลทั่วไป และไม่กระทำการใดๆ อันจะนำไปสู่การเสื่อมเสียชื่อเสียง และเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงให้บริการต่อนิสิต ผู้รับบริการ และประชาชน ผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน หากเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากนิสิต ผู้รับบริการ และประชาชน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิต ผู้รับบริการ หรือประชาชน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องรักษาความลับของนิสิต และผู้รับบริการ การเปิดเผยความลับโดยมิชอบของนิสิต และผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นิสิต ผู้รับบริการ หรือประชาชน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนต่อนิสิต ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างเหมาะสม และถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนิสิตของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน หรือการใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนิสิต เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณคณาจารย์

ข้อ ๒๘ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ แล้ว คณาจารย์พึงปฏิบัติตนดังนี้

(๑) สอนนิสิตอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนิสิตอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

การสอน หรืออบรมนิสิตเพื่อให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน ถือเป็น การกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตและบุคคลทั่วไป ทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน

(๓) ปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอคติ อิทธิพล หรือผลประโยชน์

(๔) ศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๕) ใช้ความรู้ความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

(๖) มีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานวิจัย ตามแนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัยที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกำหนด

หมวด ๒ การส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาให้ผู้ใต้บังคับบัญชาประพฤติตนอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๐ ให้สภาคณาจารย์และพนักงานมีหน้าที่ในการส่งเสริมและติดตามการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ ตลอดถึงการรับเรื่องร้องเรียนการกระทำผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๑ ให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ด้านการส่งเสริมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

หมวด ๓ การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณ ซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

- (๑) ประธานกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย
- (๒) กรรมการจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสายคณาจารย์ ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัย จำนวนหนึ่งคน
- (๓) กรรมการจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัย จำนวนหนึ่งคน
- (๔) กรรมการจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสายคณาจารย์ ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากสภาคณาจารย์และพนักงาน จำนวนหนึ่งคน
- (๕) กรรมการจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากสภาคณาจารย์และพนักงาน จำนวนหนึ่งคน

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งให้ผู้ปฏิบัติงานด้านนิติการของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ด้วยก็ได้

กรรมการตาม (๒), (๓), (๔) และ (๕) ต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณมาก่อน

ประธานกรรมการและกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันตำแหน่งดังกล่าวว่างลง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการและกรรมการใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการใหม่

ข้อ ๓๔ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) จัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และประสานงานด้านการส่งเสริมจรรยาบรรณกับองค์กรภายในมหาวิทยาลัย

(๒) รับเรื่องร้องเรียน พิจารณา และวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๓) รายงานผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(๔) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๓๕ การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อย กึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หากมีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิร่วมประชุม และให้ถือว่าคณะกรรมการจรรยาบรรณประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๖ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และหากกรรมการเสียงข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือ ก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๓๗ การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควร

ข้อ ๓๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้อบังคับ หรือประกาศของมหาวิทยาลัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหา และมีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้ และต้องให้ความคุ้มครองแก่ผู้กล่าวหาหรือพยาน โดยเฉพาะนิสิตด้วย

นอกจากที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับการดำเนินการทางวินัยโดยอนุโลม

ข้อ ๓๙ การดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๓๘ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณา และเมื่อเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มูล ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำผิดจรรยาบรรณ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนการกระทำผิดจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อวินิจฉัย

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้วินิจฉัย และมีมติว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณข้อใดและสมควรได้รับการดำเนินการอย่างไรแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ คำว่าผู้บังคับบัญชาให้หมายถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๔๑ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดีดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๔๒ การตักเตือน ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณได้ทราบด้วยว่าการกระทำใดที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ และให้บันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบหนังสือรับการตักเตือนทำยข้อบังคับนี้ไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๔๓ การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๔๔ การทำทัณฑ์บน ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ หรือรายละเอียดของการประพฤติผิดจรรยาบรรณไว้ให้ชัดเจนตามแบบหนังสือทัณฑ์บนทำยข้อบังคับนี้ และให้เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๔๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณข้อใดแล้วไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๔๖ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย ละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลับแก้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ ดร. จรัญ จันทักขณา)

นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

หนังสือรับการตกเตือน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า.....ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภท

.....ตำแหน่ง..... สังกัด

.....มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้ประพฤติ

ผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามข้อ.....แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัย

ทักษิณ ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีกรณีประพฤติผิด

จรรยาบรรณกล่าวคือ

.....

.....

.....ซึ่ง

ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณไม่ร้ายแรง และเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรก สมควรได้รับการตกเตือน ซึ่งข้าพเจ้าได้รับคำตกเตือนจาก

.....ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในเหตุการณ์ที่ได้

กระทำดังกล่าวข้างต้นแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกต่อการประพฤติผิดจรรยาบรรณดังกล่าว และจะสังวรไม่

ประพฤติผิดจรรยาบรรณเช่นนี้อีก และจะรักษาจรรยาบรรณเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการ

อันเป็นการฝ่าฝืนหนังสือตกเตือนที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางจรรยาบรรณ หรือวินัย

แก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

(ลงชื่อ) .....ผู้รับการตกเตือน

(.....)

(ลงชื่อ) .....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) .....พยาน

(.....)

